

PETROSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre	1 frt	Egészévre	4 fr
Félévre	2 „	Egyes szám ára	10 kr

Felelős szerkesztő:

ZÁDORY KÁROLY.

Laptulajdonos:

FIGULI ANTAL.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrosény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz czimzendők. — Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

EGY A HAZA.

(Az erdélyi „Unió” féléves ünnepére.)

Írta és elszavalta: Bartók Lajos.

Végsőtt üvöltött, s bösz lelkét kifujta
A háromszáz esztendő zivatar,
Mely ketté tépte a hont, s egy lett újra
Örökre egy az ország és magyar!
S szelvéssz dühét megtörni csak te szegéd
Sziklabordáju keblet ellene,
Szabadság védbástyája, bérzes Erdély.
Áldjon meg a magyarok Istene!

A hajnalló nap rá süt ormaida,
S ott száll a sas, mely bátran napba néz;
A szabadság, a felhőket szakítva,
S a nép ez, szárnyas lelkü és merész.
Erdőd mély sötétidből oh hányszor
Lestek a fennhéjázó gyilkosok,
De csak sebzék, nem hullt le magasából
A sas, csak a gazokra csapdosott!

Nem ismeré jobbágyság szolganyügét
Lelkén kezén Erdély magyar fia;
Székely szív él bennök, s szívükben hűség,
Apjok Árpád, nagyapjuk Attila!
Ura csak Isten, s csak honát imádja,
S Dózsa lelkével üzi zsarnokát,
Királyként ül rá izzó trónusára,
De nem hajlítja járomba nyakát!

Egy volt hazánk rég, s együtt érő lelkünk,
S addig e völgy Hunyad bőlesője volt.
Duló pogány tigrist véresre vertünk
S Európa áll, mert magyar nem hajolt!
S nagy Magyarország elbukván Mohácsnál,
Öt, s zászlóját kis Erdély szedte fel,
Nines más haza, fejedelmei táboránál
De hit, szabadság itt mentsvára lel!

Oh, e dicsőségtől visszhangzó bérczek
Mint visszaverték a nagy vörözt!
Oh, hány nagy név él, melynek hőse érted
Nemzeti létünk, vért halálig önt!
János királynak fejedelmi utódi,
Nemzeti hősök e királyaink,
Báthori, Bethlen, Boeska, Rákóczi
Dicső nevek méltó szoborra mind!

S e föld szült téged, Igazság királya,
Néped bálványául, Bécs rémeül,
Mátyás királyunk! S most bülesöd szolgálja
Honáruolónak kigyóféskéül?
Hunyadi honja gaz latrok barlangja?
Félistenek helyett aljas fajzatok?
Nem, inkább fulladjatok vérbe, lángba,
Mint hol ők alkottak, ti raboljátok!

A Grittiék levagdalt kézzel, Básták
S ebhajduik kiirtva fekszenek
De áll fölöttük hétszeres kőbástyád:
A nemzet egység, s égig emeled!
Egy Magyarország áll negyvenyolez óta,
S nines fegyver egy szívünknek ellene!
Erdély, te szent szabadság szülőhonja,
Áldjon meg a magyarok Istene!

UNIÓ.

Három századnak pusztító fergetege
tombolt Árpád szent bérce és értt ka-
lástt rengető rónája fölött. Az édesanya
és szerető gyermeke, egymástól elszakít-
va, kinos megadással várták az egyesülés
boldogságát. A szabadság üdvhozó áram-
lata végre, 1848-ban, ledöntö a válaszfal-
lat s Erdély Magyarországgal újra egye-
sült. Ennek az egyesülésnek féléves ünnepelése
jubiläumát ünnepelte május 30-án kincses
Kolozsvárral az egységes haza.

Midőn a kiváltságos nemesek test-
vérként ölelték keblükre a volt jobbágya-
kat s azokat jogaik részeseivé tevék;
ugyan akkor az erdélyi nagyfejedelemség
székes fővárosa — Kolozsvár, boldognak
érezte magát, hogy az egy hazának pro-
vincziája lehet.

Ennyi lemondásra csak az igazi ha-
zaszeretet képes.

Ott üléseztek a diszközgyűlésen
csillogó díszmagyarban a főurak az egy-
szerű polgárokkal azon teremben, ahol
50. év előtt a volt Erdély törvényhozása
egyhangú lelkesedéssel enuncziálta az
Uniót, melynek féléves ünnepén a nemzeti
színházban rendezett hangver-

PETROSÉNY és VIDÉKE TÁRCZÁJA.

A szerelem és gyűlölet.

Szegényes szobánkban gyér világ deren-
gett. Az asztal mellett, két kezébe temetve fe-
jét ült Pista barátom; úgy bámult a lámpa vi-
lágha, a gondolata pedig ott járt valahol annál
a szöke gyermeknél, kiről oly elragadtatással s
annyi fájdalommal beszélt még csak az imént.
Pista — törtem meg a csendet — hagyj
a komor gondolatokat! Ne emészd magad fe-
lettébb! Jer, figyelj csak rám! Ma van évfordu-
lója, hogy leráztuk magunkról a iskola porát,
ragadjuk fel hát az emlékezés varázs fátyláját
s világítsunk be ama boldog korba, melynek
csak örömei voltak. — Majd én felidézek egyet
most, hallgasd meg kérlek.

Mint „nagy” diákok az i collegiumban két
földimmel triumviratust alkottunk a hazáról ka-
pott sonkák és kolbászok avagy fonott kalá-
csok haladéktalan elfogyasztása céljából. Az
az, ez csak a nemzetgazdászati oldala volt az
intézménynek. Emellett a triumviratusunk afele
szűkebb körü önképzőkör volt: mindenki elnök
és tag egy személyben, de azért olyan reve-

rentia a tagokban egymás iránt, hogy belőle
csak századrésnyit ha oda kölcsönözhetnek az
osztrák parlamentnek, világra szóló fordulat
állana be.

— Fiuk — szólt egy este az örökké vi-
dám Karesi — van egy jó indítványom! Hallja-
tok csak! Nem jó volna, ha választana magá-
nak mindenikünk egy ideált?

Ez nem lenne sok — mondám — de nem
tudom, mit akarsz indítványoddal?

Semmi mást — felelt ő — mint megfi-
gyelni, hogy philosophiai professorunk állítása
szerint csak ugyan édes testvérek-e a szerelem
és a gyűlölet?

— Jól van! Nem bolygattuk a dolgot.

Utána nézett mindenikünk a kitiűzött fel-
adatnak. Mint „nagy” diákok, szívesen látott
vendégek voltunk a kis város több családjánál
s nem kellett diogenesi lámpa sem, nagyha-
mar találtunk ideált.

Rudi, meg én két testvért választánk.
Udvaroltunk szorgalmasan. Egyszer jelenti Ka-
resi is, hogy megtalálta szíve hölgyét.

Egyik hét múlt a másik után; szorgal-
masan eljártunk az oszónákra s ugyan csak
bele éltünk magunkat a helyzetbe. Te Rudi —

szóltam egy este — ez a Karesi aligha nem
minket akart próbára tenni, hanem no várj —
majd megtréfáljuk őt. A milyen lobbanékony
természet, bizonyosan lépze megy!

Szerencsémre egy pihent agy — mert
már minden titulus ki volt meritve — kitalálta
az óvoda bált. A rendezés körül nekünk is ki-
jutott a megillető szerep s nagyban készülőd-
tünk. De hogy is ne, hiszen ott volt egy-egy
ideál, a kinek kedvéért a mulatság sikerét
biztosítanunk kellett.

A készülődésre rendelt pár hét a legna-
gyobb izgalomban telt el. Mindenikünk számít-
gatta; melyik táncot járja Ő vele, hányszor
táncolnak együtt s milyen nagy boldogság is
lesz az!

Legjobban elvult ragadtatva Karesi. De
hogy is ne, hiszen ő már lángoló szerelemről
beszélt, visszonszerelemről álmodozott, az az
mit is beszéltek: meg volt győződve!

Épen erre számítottam, mikor közöltem
tervem Rudival. Majd meg nézzük mi azt a
nagy szerelmet!

Elérkezik a bál estéje. Mi voltunk az el-
sők. Megjöttek az ideálok is és a zene hangjá-
nál vigan ruktuk a csárdást.

Acetylen világítást berendez és calcium-carbidot elárusít Petrosényben:

Schäffer Mihály.

senyen s előképekben: Bethlen, Béldi, Lázár grófnok, Bánffy bárónő, Haller s Draskovich grófok a polgári elem tagjaival együtt léptek fel.

Lehet-e ennél fenségesebb, magasabb, bizonyítéka a testvériségnek, az egyenlőségnek, mely a szabadság honában a nemzeti létnek hétszerez kőbástyájaként nyújt biztos védelmet minden veszéllyel szemben s egyben garanciája a haza üdvére irányuló céltudatos haladásnak.

A magyar történelemnek egy nagy és kihatásában messzemenő jelene ismétlődött Pünkösöd másod napján kincses Kolozsvár ódon falai között s mintha a vén Redoute avult falainak minden köve megszólalt s arról a korszak alkotó eseményről beszélt volna, mely félszázad előtt ugyanott végrehajtatott s egy minden időre emlékezetes tényként lesz a historiában aranybetűkkel feljegyezve.

A nagy és dicső elődök példája nem hagyhat ihletetlenül és az a hazafias felángolás, mely akkor az ő nemes szívüket ily nagy tette hevité, minket is szent lelkesedésre ébreszsen, hogy honfi szívvel s igaz lélekkel egyesülve küzdjünk, méltó utódokként, azon magasztos ideálért, melyet a „Haza“ imádott nevével fejezünk ki s amelynek dicsősége és nagyságáért küzdeni a magyarok lstenének tíz parancsolata.

Erdély a hit és szabadság védője volt, midőn ezt tiprák a dülő hadak s most, hogy: „Új nap fényle reánk, annyi viszályok után“, új kötelességet szab elénk a honfiai feladat parancsa. Őseink küzdöttek karddal s áldoztak vért, mi küzdjünk karral s munkálkodjunk észszel a haza felvirágoztatására.

A Rudival lett megállapodás szerint hol nekem, hol neki kellett a szép Bertával, a Karesi bájos ideáljával, táncolni. Így ő szóhoz sem juthat s ez lesz a próba. Ha ő is látja, Karesi az ő „mindenét“, mily kedvesen eszeget és csak — nekünk, ha látja, hogy egyik táncot a másik után velünk járja, csak velünk mulat — s ha az irigység bizonyos neme támad fel ekkor benne, ha „Ő“ róla kezd más-képen gondolkodni, ha képes lesz az egész dolgot hidegülésnek venni: akkor mi elértük célunkat.

— Igen, mert innen már csak egy lépés, hogy a kit az ember szerelemmel övezett, azt gyűlölje.

— És mi jól számítottunk a esellel.

Alig jártunk pár táncot, Karesi nyugtalanul hív félre s remegő hangon sugja, hogy nem érti Bertát; olyan jó kedve van, s ő a hányszor csak táncra kéri, mindig „későn“ érkezett. S abban a „későn“ szóban annyi keserűség volt!

A soupér után magából kikelve jön hozzánk, kitör belőle a keserűség.

— „A kit én lángolón szerettem, a kit imádtam...“ nevével köszöntöm a kelő napot s az ő nevét rebegeva aludtam el... boldog voltam egyetlen mosolyára, egy jó szaváért —

Itt ahol a szabadság és nemzeti létünk szent lobogóját megvédte a magyar vitézség; a korszellem, a kulturális haladás zászlóját adta az utódok kezébe s ezzel és ezért küzdve méltók leszünk a dicső ősök, a nagy alkotókhoz.

De az Unió magasztos tényének nem csak a közjogban, hanem a társadalmi elemekegygyé olvadásában is érvényesülni kell. A szétvonás gyengíti, elcsorvasztja az erőket, melyek egyesülve nagy alkotásra képesek.

Szép hazánk eme természeti kincsekben gazdag örhelyén, a társadalom összes alkotó tényezőinek egygyéforrva kell közrehatni a hon üdvére, a közjólét előmozdítására, a kulturális haladás biztosítására. Az az áldatlan elszigeteltség, mely a társadalmi osztályokat elkülöníti itt; szárnyát szegi a tettevágyó léleknek, elszibbasztja a munkáskéj erejét.

A nagy sikerek kiküzdésének alapfeltétele az egyesülés, az Unió.

Az erőszakosan szétválasztott Haza 50. év előtt századokon átistápolta vágyát elérve szentesítette az Uniót s e felséges példa arra int, hogy a haza polgárai is szívben lélekben egyesülve munkáljanak a hon derületén.

Erdély főurai s főrangú hölgyei Kolozsvárt az Unió ünnepen lélekemelő bizonyítékát adták annak, hogy az ugynevezett polgári elemekkel való közreműködés rangjuk s tekintélyüket nem csorbitja.

Nálunk nincsen oly eklatans osztály és rang különbség, de van indokolatlan elkülönzés, mely köz- és társadalmi életünknek megrontója, Vajha, a Kolozsvári példa, nálunk követésre találna s elmondhatnók, hogy él köztünk az Unió!

ha kívánta volna — talán üdvöm ígérem el... ime „Ő“ most rám se néz!... Ez nekem végtelenül fáj! Csalódtam volna hát?! Nem az az angyal volna ő, ki meg aranyozta álmaimat, ki felhozta szívár életem egére a napot, a szerelem napját? Nem ő sugta-e — ott a kispadon — azokat az édes szavakat fülembé melyek most is lázba hozzák véretem? Feledte hát, feledte azt a holdos éjszakát?!... Igen, feledte! Hídegsége világosan beszél. De hát szeretett-e ő, ha ily hamar feled? Nem volt-e áztatás minden szava?... Őh én szerencsétlen álmodozó, hogy csak most kellett a valóra ébrednem!... De nem — nem gyötöröm magam! Erős leszek! Elfojtom szerelmem! Szívem, te árva szív, ne hánykódjál, nyugodj! Nincs ő, meghalt rád nézve... meg halt! De a halottat vissza is járnak! Ne — ne jöjjön vissza az én halottam, nem akarom látni! Kitépem emléket is szívemből... Eldobok magamtól mindent, mi reá emlékeztetne — gyűlölöm!

Ki mondta hát a szót, mit én vártam. Rudi jelentős pillantást vetett rám s elkezdtek vigasztalni. Biztattak, legyen erős, észre se vegye az egészet; vegyüljön ismét a táncba s mintha misem történt volna, hívja el őt is.

Nagysokára enged a rábeszélésnek; mulatnak együtt. S a szép Berta megint az a vidám kis lány, oly édesen mosolyg, hangja most is az a szívhez szóló...

A gymnásiumi ifjak tanulmányútja.

A tanuló ifjuság kirándulása nem tekinthető egyszerű szórakozásnak, mert az egy tanulmány út, hol az ifjak ismertekőre szélesbül, a történelmi nevezetességű helyek láttára a nagy események szinte felújulnak az ifjak lelkében, az emberi értelem és szorgalom alkotásai buzdító példaként hatnak egész lényükre s a tájszépségek, méltó esodálattal töltik el a teremtes fensége iránt.

A viaszként fogékony ifju lélekbe marandóan bevésszük a láttottak emléke s a szerzett tapasztalatok egész életen át értékesíthető kincsévé lesznek a tudásra vágyó elmének.

Igy fogja fel a helybeli gymnásiumi tanulók kirándulásának jelentőségét, csak dicsőrevel adózhatunk a tanári karnak, különösen a kirándulás vezetői, Hajdu József, Vigh Nándor és Ráduly Simon tanároknak, hogy növendékeiket azon történelmi nevezetességű helyre kalauzálták, hol nem csak dicső multunk emléke éleszt fel a honszeretet érzetét, hanem az ipari alkotások remekei buzdítanak munkásságra és szorgalomra, valamint a ritka szépségű táj gyönyörködtető hatása köti le az érdeklődést.

Vajda-Hunyadra ment pünkösöd másodnapján az éjjeli vonattal 28 gymnásista. Kedden hajnalban Kalánba érkezve ott megtekintették a vasgyár nevezetességeit s fent nevezett tanáraik vezetése alatt utnak indultak gyalog s 8 órakor V.-Hunyadra érkeztek, hol a Szt. Ferenczrendi atyák a legszívesebben vendégszeretettel fogadták s izletes reggelivel megvendégték őket.

Majd a szerzetes atyák és több ottani intelligens ur kalauzolása mellett megtekintették a történelmi nevezetességű várat, honnan annyiszor vezette Hunyadi János győzedelemre hadát. Mintha dicső elődjük, a hős Kapisztrán buzdította volna a vitéz harcsoakat, oly lángoló lelkesedéssel magyarázták ifjainknak a szerzetesek a magyar név dicsőségét az idők végtelenségeig magasztáló azon hadműveleteket, melyek Hunyadi János nagyságát hirdetik.

És Karesi boldog mosollyal lejt oldalán. De hogy is jutott már ekkor eszébe, hogy csak az előbb tépte ki szívéből őt, hogy még csak az előbb oly nagyon gyűlölte!

Kerültük Karesit; csak a bál vége felé találkoztunk vele. Ő megint a régi volt. Örömtől sugárzó arccal állott előttünk. Egy szikra sem volt abból a nagy elkeseredettségből. Ujra hitte, meg volt győződve, hogy őt Berta szereti, hogy oly édesen senkire sem mosolyg s a szeméi — őh azok a szemek csak reá ragyognak ugy!

Megvan Karesi — mondám ekkor én — megvan a mit akartál! Bebizonyítottad, hogy a szerelem és a gyűlölet csakugyan édes testvérek.

Pista láthatólag felderült e kis történet hallatára. Egy mély sóhaj szakadt fel kebléből majd megragadta kezemet, ugy köszönte a fényt, mi elbeszélésem alatt lopódzott lelkébe. Most már tisztán látta, hogy a tiszta szerelem sik tenger, hol nem ritka a szédületes örvény, de a ki ismeri őket, nem esik kétségbe...

D. Nagy Sándor,

és az ő várának jelentőségét. Szent áhitattal hallgattak és tanultak az ifjak. Houfiui hivatásuk tudatára ébredő lelküket a hősök árnyéka csendesen ilhette

Azután az állami vasgyárat tekintették meg, művezetője — a főmérnök — előzően kalauzolója és szakértő magyarázata mellett.

Innen ismét a Szt. Ferenczrendiek zárdájába mentek a kirándulók, hol 6 fogásból állott izletes étellekkel és pompás italokkal látta el őket a hazafias rend hagyományos vendég — szeretete. Szellemes és lelkes felkészünteiben is gyönyörködhettek itt az ifjúság.

Délután a legszívélyesebb búcsúvétel után, a legkedvesebb s feledhetlen emlékeket hozva magukkal, utnak indultak a kirándulók ismét gyalog Kalánba, hol vonatra szálltak s szerencsén haza érkeztek. *)

* Kirándulók köszönete az ujdonsági rovatban Szerk.

Levelezés.

Lupény, 1898. június 3.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Kevés embernek jut osztályrészül a kiváló szerencse, hogy érdemei elismertessenek s azon társadalom, melynek körében él, hat és alkot; szeretete és ragaszkodásának oly megnyilatkozásával tüntesse ki, amilyent Lupény értelmisége röktönzött Dr. Kálmán János bányatársulati titkár s pénztárnok ur tiszteletére születésének 50-ik évfordulója alkalmából.

Társas vacsorát rendezett az itteni intelligencia a társadalmi és közelet üdvös irányu fejlesztése körül hervadhatlan érdemeket szerzett jubilans tiszteletére a kaszinó helyiségeiben s mielőtt a 60 terítéknél helyet foglaltak, küldöttség hívta meg az ünnepeltet s kedves családját, akiknek megjelenésekor felzugott a lelkes éljenzs, majd az ünnepeltet Dr. Kaczander József ur a kör alelnöke üdvözölte, mint a kör elnökét, kiemelve azon érdemeket, melyeket mint elnök a kör alapítása óta annak felvirágzása és fejlesztése érdekében tett, végül tol-mácsolván a tagok szeretetét, kérte a kör érdekeit továbbra is szívén viselni.

A közvacsorán — régi magyar szokás szerint — gyakoriak voltak a felkészünteik is.

Legelőször Dr. Kálmán János ur emelkedett fel, köszönvén, e kedves meglepetést, gyöngéd figyelmet, melyben Lupény értelmisége s a kör tagjai részesítették, megemlítvén, hogy e nap lesz legkedvesebb visszaemlékezéseinek egyike, mely mindenkor a kör tagjait fogja emlékeztetnie hozni, de visszaemlékezteti Ngs. Muguot Kolozs igazgató urra is, kinek támogatása, jósága nélkül a kör érdekében nagyon keveset tehetett volna! Élteni a kör tagjait s azok családtagjait, élteni az igazgató urat.

Muguot ur Dr. Kálmán urra emelte poharát, elhárítván magáról az érdemeket a kör elnökére.

Szalánczy Zoltán ur az ünnepeltnek a társas élet fejlesztése, a m. áll. iskola ügyében, a szegények és árvák pártfogása érdekében szerzett érdemeit emelte ki beszédében, szintugy Brüdner Adolf ur s még többen.

A közvacsora végeztével táncmulatság következett, mely a legjobb kedvben csak a hajnali órákban ért véget, hátra hagyva mindnyájunk szívében egy szép emléket a legjobb s érdemekben megőszült önzetlen, fáradhatlan s közbeesülésnek örvendő férfi iránt.

Egy jelenvolt.

UJDONSÁGOK.

— **A gör. kel. és gör. kath. egyházak** pünkösdi ünnepei ma kezdődnek. Boldog ünnepeket kívánunk.

— **Személyi hírek.** A Salgó-Tarjáni Köszénbánya R. T. igazgatósági elnöke Chorin Ferencz orsz. képviselő f. hó 2. és 3-án itt tartzkodott s az üzem vezetés fölött legnagyobb elismerését fejezte ki. Ez alkalommal vendégei voltak gr. Thoroczka Miklós és Baresay Kálmán orsz. gyűlösi képviselők, kiknek tiszteletére a Prokopp vendéglőben estebédet adott, melyen a vendégeken kívül csak is a bánya főtisztviselők vettek részt. Hogy szebbnél szebb felkészünteek voltak, az igen természetes. Az elnök igazgató felkészünte a bányatársulatot és annak itteni igazgatóját; Baresay Ákos és Dr. Schulek Jenő az elnökök. A b. társ. zenekara szerenádott adott a kiváló vendégeknek, kik f. hó 4-én a reggeli vonattal távoztak körünkből.

— **Hymen.** Pünkösdi szombatján d. u. 4 órákor vezette oltárhöz Thierjung Miklós, az itteni bánya társulat fiatal helytornosa Pán Teréz kisasszonyt. Zavartalan boldogságot kívánunk.

— **Tekező verseny** volt, mint lapunk legutóbbi számában jeleztük, pünkösdi első és második napján a Prokopp vendéglő tekepályáján. Nagy volt az érdeklődés az igazán ügyes dobások fránt. Eddig Herdt Mihály, és Hobik Emil számíthatnak az 20 koronás arany, és 10 koronából álló első díjra s Tómus György és Tutte József a szóló bírora kitűzött egy arany díjra. Még 10 sorozat áll rendelkezésre, melyre ma, vasárnap d. u. 2 órákor kezdődik a versenyzés s előre láthatólag estig meg lesz a végeredmény s kiosztatik mind a hat díj. Az érdekes verseny sokakat vonz a Prokopp vendéglőbe.

— **Krumpli heccz** volt a piaez téren f. hó 1-én este felé az arrajárók mulattatására. Összeveszt két krumplis azért, mert egyik a másik vevőjét csalogatta. Mindössze egy kitépett szürke szakáll lett az áldozat, egyéb semmi.

— **A petrillai áll. elemi iskola** udvarhelyisége és tantermében f. hó 9-én. (Urnapiján) d. u. 2 órákor lesz a koronázási emlék ünnep énekek és szavalatokkal s táncvigalommal egybekötve. Értesülésünk szerint számosan készülnek ez alkalomból kirándulni Petrillára. A zenét a petrosényi első zenekar, az ételek és italokat Kozák Györgyné szolgáltatja.

— **A petrosényi ipariskola** növendékeinek rajkiállításával egybekötött nyilvános évi-zárvizsgája f. hó 15-én d. u. 3 órákor lesz az áll. elemi iskola épület 1. oszt. tantermében.

— **A petrosényi ifjuság** értesülésünk szerint f. hó 12-én — vasárnap — a Baresay vendéglő udvarhelyiségeiben zártkörű táncvigalmat rendez, melyre a meghívók legközelebb szétküldetnek.

— **A helybeli gymnasiumi ifjak** kirándulásának vezetőitől a következő sorokat vettük: „Zsenge tanintézetünk ifjuságát elvittük a hősök vérével megszentelt azon történelmi nevezetességi helyre — Vajda-Hunyadra, — melyet a nagyidők nagy eseményeinek hozzáfűződő dicső emlékei, a hazafiai kegyelet búcsújáró helyévé avattak. Az az előzőkenység és szívéllyesség, melylyel ezen tanulmányút sikerét az áll. vasgyárak t. műszaki vezetősége előmozdította, igaz halára kötelez; az a hagyományos és példátlan vendégszeretet, melyben minket s a gondozásunkra bízott ifjakat a Szt. Ferenczrend főtisztelendő házfőnöksége és a szerzet tisztelendő tagjai külön-külön és együttesen részesíteni kegyeskedtek; arra indítanak, hogy legmélyebb köszönetünket a magunk és a petrosényi gymnasiumi ifjuság nevében ez uton is kifejezésre juttassunk. A kirándulás vezetői: Hajdu József, Ráduly Simon, Vigh Nándor.

— **Egy új rövid zongora.** — kitűnő bécsi gyártmány — és többféle házbitorok elköltözés miatt jutányos áron eladtnak. Czim a kiadóhivatalban.

Sz. 5690—897. tkkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A hátszegi kir. járásbíróság, mint telek-könyvi hatóság Mihailla Dán lui George, Dr. Rosenberg Ignác ügyvéd által képviselt végrehajtónak Dregan Dumitru petrillai lakos végrehajtást szenvedő elleni ügyében közhírré teszi, hogy végrehajtónak 160 frt tőke, ennek 1895. évi január hó 1-ső napjától járó 6%-os kamatai, 34 frt 70 kr. eddigi megállapított per- és végrehajtási valamint a jelenlegi 7 frt 50 kr. és a még felmerülendő költségek iránti követelésének valamint Mihailla Gyorgyéné szül. Ulletz Burdea Mária esatlakozott végrehajtónak 90 frt tőke, ennek 1895. január 1-től járó 6%-os kamatai, 33 frt 90 kr. eddigi költségek iránti követelésének kielégítése végett Dregan Dumitru végrehajtást szenvedőnek a dévai kir. törvényszék, puji kir. járásbíróság területéhez tartozó Petrilla községi 676. számú tjkben A + 1—5 rend számú Dregan Dumitru néven álló egész ingatlanokat rendszámokénti részletekben, az egyidejűleg kibocsátott árverési feltételekben részletezett összesen 591 frtot tevő kikiáltási árban az 1898. évi június hó 30-ik napján d. e. 10 órákor Petrilla községének előljárója házánál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek esetleg a kikiáltási áron alul is elfogja adatni.

Árverelni szándékozik tartoznak bánatpénzül az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak előzetes bírói letétbe helyezését tanúsító szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételár fele részét az árverés jogerőre emelkedése napjától számítandó 30 nap alatt, a másik felerészét ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt az árverés napjától járó 6%-os kamataival szabályszerű letéti kérvény mellett a hátszegi kir. adóhivatal mint bírói letéti pénztárhoz befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog be-számíttatni.

Hátszeg, 1897. június hó 22-én.

A kir. járásbíróság mint tkkvi hatóság.

Savu, kir. albiró.

Házbérleti hirdetmény.

Petrosényben a Mátyásutczában lévő házamban 2 szoba, 1 konyha és egy élés kamrából álló lakás azonnal bérbe adatik.

Bővebb felvilágosítással szolgál a tulajdonos:

Gross Hermann.

SÁROSSY JÓZSEF

→ MŰBÁDOGOS, PETROSÉNY. ←

Van szerencsém Petrosény és vidéke nagyérdemű közönségének becses tudomására hozni, hogy üzletemben a legdúsabb választékban készletben vannak s a legjutányosabb áron kaphatók, minden néven nevezhető **bádogos és rézmű árúk** a legszolidabban és legdiszesebben kiállítva.

Takarék tüzhelyek, főzőedények, bográcsok, üstök, szóval egész konyha-berendezések **gyorsforralók, kávé s thea főzők, fürdőkádak** (melegítővel vagy anélkül) **mosókészletek, vasalók** stb. **Kézi, kocsi, sir, vihar, biztonsági, bányász,** és utcai **lámpák:** elegánsan festett **szén és fatartók** madár **kaliczkák** hideg és melegíthető **hajfodorítók** sebészeti s tisztasági **eszközök:** férfi és női betegségeknek használható **gummi-árúk (fecskendők irrigatorok)** stb. nagy választékban raktáron vannak, s esetleg megrendelésre a legpontosabban elkészítettnek.

Továbbá elvállalom az építési szakmába vágó bádogos munkák jutányos, gyors és kifogástalan elkészítését.

Főtőrekvésem, hogy a jelzett szakmába vágó ezikkék kiszolgálása s elkészítésével a legfokozottabb igényeket is kielégíthessem; s ez okból műhelyemet saját házamban megnagyobbítottam a legújabb szerkezetű gépekkel felszereltem miért is a n. é. közönség becses pártolását kérve vagyok

tisztelettel:

Sárossy József,
műbádogos.

MALAGA SZÖLLŐ, DATOLYA, FIUMEI CSOKOLÁDÉ.

ARANY,

JAVA-, CUBA-,

GYÖNGY-, MOCCA,

FEHÉR- CUBA, PORTORICO

kávék

CZUKOR, RIZS, LISZT,

GYERTYA, SZAPPAN.

RUM, THEA, LIKÖRÖK,

PALAGZK-BOROK és MINDENFÉLE

VASÁRUK

LEGJOBB MINŐSÉGBEN és LEGOLCSÓBBAN

PONTOS, FIGYELMES KISZOLGÁLÁS MELLETT BESZEREZHETŐK:

JAKABFI REZSŐ

fűszer- és vasárú üzletében.

KOSZORÚS FÜGE, MOGYORÓ, NARANCS.